

2. Al doilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul antidumping de bază, astfel cum a fost interpretat de instituții în prezenta cauză, nu este aplicabil importurilor provenind dintr-un stat membru al OMC pentru motivul că este incompatibil cu Acordul antidumping al OMC.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că evaluarea prejudiciului nu ține seama de factori care rup legătura de cauzalitate între prejudiciul invocat și importurile care fac obiectul unui pretins dumping, cu încălcarea articolului 3 alineatul (7) din regulamentul antidumping de bază.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 21 februarie 2014 – Daimler/Comisia

(Cauza T-128/14)

(2014/C 151/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Daimler AG (Stuttgart, Germania) (reprezentanți: C. Arhold, B. Schirmer și N. Wimmer, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei din 13 decembrie 2013 – SG.B.5/MF/rc – sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 – GESTDEM 2013/4643;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă decizia Comisiei privind cererea de confirmare formulată de reclamantă în ceea ce privește accesul la documentele referitoare la procedura prevăzută la articolul 29 din Directiva 2007/46/CE (¹) în legătură cu refuzul Republicii Franceze de a înmatricula anumite vehicule ale reclamantei.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Încălcarea dreptului de acces la dosar

- Reclamanta invocă în această privință faptul că Comisia a refuzat în mod eronat acordarea dreptului de acces la dosar prevăzut la articolul 41 alineatul (2) litera (b) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Aceasta susține că este vizată în mod direct și individual de procedura desfășurată în temeiul articolului 29 din Directiva 2007/46. Ca atare, ea beneficiază de dreptul de acces la dosarul care o privește drept condiție necesară pentru exercitarea efectivă a dreptului său fundamental de a fi ascultată.

2. Încălcarea drepturilor reclamantei prevăzute de Convenția de la Aarhus (²)

- Reclamanta invocă în această privință faptul că a avut loc o încălcare a Convenției de la Aarhus coroborată cu Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 (³). Documentele la care reclamanta solicită acces privesc informații despre mediu. Pentru motive de drept și de fapt, nu poate exista un refuz în temeiul protecției anchetelor în curs; în special cerințele Convenției de la Aarhus se opun unui refuz.

3. Încălcarea dreptului de acces la documente prevăzut la articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, la articolul 15 alineatul (3) TFUE și de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽⁴⁾

- Reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 și, prin urmare, articolul 15 alineatul (3) TFUE și articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât ea are un drept de acces la documentele solicitate și întrucât nu există motive de excludere pentru refuzul de a acorda accesul.
- Reclamanta invocă în această privință faptul că, încălcând obligațiile care îi revin, Comisia a renunțat să efectueze o examinare individuală și concretă a documentelor solicitate și că și-a întemeiat în mod eronat decizia pe o excepție generală. În plus, ar exista un interes public superior în legătură cu divulgarea documentelor. Încalcând obligațiile care îi revin, Comisia nu a ținut seama de acest aspect. Comisia nu a efectuat evaluarea necesară în temeiul articolului 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 și a făcut trimitere în general la protecția obiectivelor activităților de anchetă.

4. Încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

- Reclamanta susține în această privință că Comisia nu și-a motivat suficient decizia conform cerințelor prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf TFUE și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO L 263, p. 1).

⁽²⁾ Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la Aarhus la 25 iunie 1998.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

**Acțiune introdusă la 19 februarie 2014 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia și PT Wilmar Nabati
Indonesia/Consiliul**

(Cauza T-139/14)

(2014/C 151/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Kodya Dumai, Indonezia) și PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan, Indonezia)
(reprezentant: P. Vander Schueren, lawyer)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 315, p. 2), în măsura în care impune o taxă antidumping reclamantei, și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.